

Ein viti er slóknaður

Hann lýsti fyri skipum á bylgjuhavinum og fyri menniskjum á lívsins havi

Seinastu nógvu árinini hevur hann, saman við øðrum, givið Nýggja Testamentir til skúlaungdómar og nýklaktar sjúkrasystrar í Suður-Jyllandi. Talan er um føroyska útisetan, toftamannin Germ Hansen, sum hevur verið virksamur limur í felagsskapinum GIDEON, hvørs endamál er at býta út Nýggja Testamentir í skúlum, sjúkrahúsum, hotellum og ferðamannaskipum.

Germ andaðist náttina til fríggjadagin 25. januar, 79 ára gamal. Jarðarferðin var úr Berøa í Saltangará mikudagin 30. januar kl.13. Hann varð borin í heim 13. desember í 1933. Germ hevur búð í Danmark seinastu 30 árin. Hann vaks upp á Heygum á Toftum, sonur Jensinu og Dánjal Jákup Hansen. Mamman var ættað av Toftum, og pápin kom úr Kollafirði.

Hann fann sær gentu úr Rituvík, Bodil, sum var dóttur Marin og Benadiktus Olsen. Tey giftust 30. desember í 1958, og fyrstu nógvu árinini búðu Bodil og Germ hjá foreldrum hennara í Rituvík, inntil tey á páskum í 1972 fluttu til Havnar. Í 1974 fluttu Germ og Bodil aftur inn í Eysturoynna og búsettust í egnum húsum í Runavík.

Tey fingi fyra børn, Jesmar, sum býr í Sweis, Ingrid í Álborg, Benny í Esbjerg og Marin, sum býr í Runavíkini. Barnabørnini blivu 9 í tali. Bodil og Germ komu í samkomuna í Berøa, har Germ var virkin sunnudagsskúlalærari í mong ár, og har leiddu tey øll síni børn undir vektina av Guds orði.

Andalig sannføring

Germ vaks upp í einum trúgvandi heimi á Toftum, har hann, saman við foreldrum og systkjum sínum, kom til møtir og sunnudagsskúla í gamla Nebo. Í Nebo hoyrði hann um frelsuna í Kristusi og trúði á evangelið við eini barnsligari trúgv.

Í 1956, tá Germ var 23 ára gamal, niðri í lugarinum á einum fiskiskipi undir Íslandi, gekk tað til fulnar upp fyri honum hvat umvending og frelsa veruliga er. Hann sæt og lurtaði eftir Íslenska Ríkisútvarpinum, sum júst tann dagin sendi føroyskt møti úr Ebenezer, har Andrew Sloan talaði. Meðan Andrew talaði virkaði orðið eina andaliga endurnýgging

hjá Germ, og eftir lötuna í lugarinum, upplivdi Germ eina nýggja andaliga tíð í sínum lívi. Síðani tá hevur Germ altíð átt ein munnligan vitnisburð um sín Harra og frelsara.

Sjómaður og vitapassari

Sum tilkomin fór Germ í læru hjá Rósing Rasmussen sum bilmekanikari. Hann arbeiddi eitt stutt skifti á verkstaðnum hjá Rósing í Sældafirði, og eina tíð koyrði hann hýruvognskoyring í Eysturoynni; men hvørki av hesum gjørdist hansara veruliga yrkisbreyt.

Tær tvær yrkisbreytirnar hjá Germ komu at vera sjólívið og vitapassari. Hann búleikaðist á sjónum í meira enn 30 ár, men í 1989 fór Germ í land fyri seinastu ferð.

Germ og Bodil valdu at flyta til Danmarkar í 1983, har tey hava búð seinastu 30 árin. Tey búðu fyrst eitt stutt skifti í Fredericia. Síðani gekk leiðin til Esbjerg í 1984, har hann var við fiskiskipum í 5 ár. Í 1989 fór Germ í land fyri seinastu ferð, men tó ikki langt frá sjónum.

Hann søkti sum vitapassari á Hirsholmene, ein lítil oyggj eystur úr Frederikshavn, har hann kom at arbeiða í 4 ár frá 1989 til 1993. Hesi árinini búðu tey á Hirsholmene. Tey vóru ikki einsamallir føroyingar á oynni, har búðu tvey onnur føroysk vitapassarahjún, Ranghild og Jafet Rasmussen, og Begg og Klæmint Nónklett. Germ sigur, at “hetta vóru góð og rík ár á oynni, har tey mangan høvdu vitjan av føroyingum, og felgasskapurin ímillum okkum trý hjúnini var av tí besta.”

Í 1993 vóru boð eftir Germ í hinum endanum av landinum, heilt suðuri við Sønderborg. Har høvdu teir tørv á vitapassara til vitan á Kegnæs, og har kom Germ at arbeiða inntil hann fór frá vegna aldur, 69 ára gamal, í 2002. Germ sigur um vitapassaraarbeiðið: “Ein av høvuðsuppgávunum hjá okkum var at fylgja allari skipaferðsluni, sum var í farvatninum. Hetta hevði eisini við trygdina at gera og tí vóru vit eisini knýttir til danska hervaldið. Hevði eg vita, at tað var eitt so gott arbeiði, so hevði eg verið farin inn í tað í nógv yngri árum.”

Germ hevur ikki verið arbeiðsleysur, síðani hann fór frá sum vitapassari. Hann hevur verið virksamur í anda-

Germ tosar á føroyskum møti í Sønderborg

liga arbeiðinum í Sønderborg og í økinum kring býin.

Gideon

Hann hevur verið limur í Gideon felagsskapinum í mong ár, hvørs endamál er at leggja bíbliur inn á sjúkrahús, skúlar, hotellir o.a. Saman við íslenska vinmanni sínum Gardari Ragnarson, hevur Germ regluliga og fleiri ferðir um árið vitjað bæði fólkaskúlar, studentaskúlar, sjúkrasystaskúlar, sjúkrahús og hotellir við nýggja testamentum. Tað liggja í dag fleiri túsund nýggja testamentir runt í Danmark, sum Germ, saman við øðrum, hevur givið út.

Bíbliuútbreiðslan ígjøgnum Gideon-Felagsskapin var ein tænasta, sum fylti nógv í gerandisdegnum hjá Germ, og hann kendi hesa tænastu sum sítt andaliga kall. Undirritaði torir at siga, at var hann ikki komin inn í hesa tænastuna, so vóru Bodil og Germ møguliga flutt aftur til Føroyar fyri fleiri árum síðani.

Føroysku møtini

Germ og Bodil hava verið virksom í føroysku møtunum í Sønderborg saman við Grethu og Levi Joensen av Malta. Hesi møtini hava verið hildin annað vikuskiftið hvønn mánað í mong ár. Leygarkvöld kl. 19.00 evangeliskt møti, og breyðbróting sunnumorgun kl.11.00.

Øll hesi árinini hava tey havt ábyrgdina av at klárgera hølini, sum vóru í einum skúlaheimi, har fleiri føroyingar búgva á hvørjum ári, sum lesa á handilsskúlanum í býnum. Hvønn mánað hevur Germ vitjað millum 70 og 80 føroyskar

adressur í Sønderborg við eini innbjóðing til møti, sum hann sjálvur skrivaði og printaði út.

Møtini vórðu hildin í Skolehjemmet, Sønderlandevej 28, Sønderborg. Skúlin skuldi hava 600 krónur fyri vikuskiftið, og hesum útreiðslum helt Germ gott skil á. Germ hevði eitt frálíkt samskipti við skúlaleiðsluna, og tað var ikki minst honum at takka fyri, at man framhaldandi fekk loyvi at nýta tey frálíku hølini í skúlanum til føroysk møtir.

Tá Germ hevði 75 ára føðingardag, fall dagurin saman við degnum, tá føroyskt møti skuldi vera í Sønderborg. Germ sera líkt, so ynskti hann ikki at avlýsa møti av hesi orsök, men heldur at halda dagin saman við teimum, sum komu á møti hetta kvøldið. Tey, sum vóru til staðar hetta kvøldið, m.a. undirritaði og sangbólkurin Vitin úr Betesda, minnast hetta kvøldið sum eitt gott og hugnaligt føðingardagsmøti.

Eitt, sum hevur eyðkent hesi mánaðarligu føroysku møtini í Sønderborg hevur verið, at Germ altíð byrjaði møtini við bøn og einum væl umhugsaðum stuttum orði, og tá hann var liðugur, so gav hann, á sín eyðkenda hátt, møtið yvir til teir vitjandi. Undirritaði upplivdi mangan, at hesi stuttu og kongeliskt møti, og breyðbróting sunnumorgun kl.11.00.

Sjúka

Millum góðu vin- og samstarvsfólkini í Harrans verki vóru Íslensku hjúnini Anna og Gardar Ragnarson, sum eisini hava búð í Sønderborg í mong ár. Anna og Gardar

vóru kend fólk í Havnagøtum miðskeiðis í sekstiárunum, tá tey vóru fyrstøðufólk í Evangelihúsinum í Havn.

Við sínum kærleika til góðu minnini í Føroyum, hava Anna og Gardar verið hollir stuðlar hjá Germ og Bodil til tey føroysku møtini í Sønderborg. Anna við síni ómetaligu góðu songrødd og Gardar við sínum trúfasta mandolinspæli og góðari talu.

Seinastu tvey árinini hava broytingar og sjúka gjørt sína innrás í føroyska arbeiðinum í Sønderborg og sett síni spor. Anna hjá Gardar doyði bráðliga. Bodil gjørdist minnisveik og kundi ikki longur vera heima, men kom á eitt heim í Sønderborg. Germ kom at stríðast við krabbamein, sum læknarnir, eftir nógv var royndir, ikki kundu gera meiri við.

Síðani 3. januar hevur Germ ligið á Hospice í Esbjerg. Seinastu vikurnar hevur hann verið fult greiður yvir, at nú leið skjótt móti endanum. Undirritaði var og vitjaði Germ á heiminum, og tað var styrkjandi at síggja, hvussu íðin hann var til tað seinasta at býta út nýggja testamentir til starvsfólk og onnur, og hvussu hugreystur hann var, at nú skuldi hann skjótt vera úr líkaminum og heima hjá Harranum – og náttina til fríggjadagin 25. januar slóknaði vitin!

Vit kunnu av sonnum siga um Germ, at hann var ein sannur viti í dupultum týðningi – hann lýsti fyri skipum á bylgjuhavinum og fyri menniskjum á lívsins havi!

Góð minnir

Germ og Bodil hava búð í Sønderborg síðani 1993 og har trivust tey ómetaliga væl ímillum nógv góð vinfólk. Tey høvdu eina rúmliga og hugnaliga íbúð í vøkrum umhvørvi í Sønderborg, har mangir føroyingar ávegis til Eystureuropa, hava bæði vitjað og sovið og notið nógvan blíðskap. Vit, sum komu allan vegin úr Hirtshals hvønn mánað, vórðu altíð móttikin við eini heitum hjarta og opnum favni. At koma suður til Bodil og Germ, og steðga vikuskiftið hjá teimum, var eitt av hæddarpunktunum, tíðina vit vóru á Malta.

Íbúðin á Søstjernevej 5 í Sønderborg er nú tóm og køld, og føroyski sangurin í møtihølunum á Skole-hjemmet í Sønderborg er tagnaður,

men góðu og dýrabaru minnini í heiminum hjá Bodil og Germ í Sønderborg fara at liva í huganum hjá mongum í ár tiggir.

Við síni stillu og eyðmjúku medferð skapti Germ eina harmoniska og friðfulla atmosferu har hann var staddur – Góði Germ, takk fyri tað trúfasta arbeiði tit gjørdur í Sønderborg!

Jarðarferðin

Jarðarferðin var úr Berøa í Saltangará mikudagin 30. januar kl.13.00. Nógv fólk, bæði av Skálafjørðinum og aðrastaðni frá í landinum, vóru komin at minnast Germ. Levi Joensen av Malta og Simun Pætur á Torkilsheyggi talaðu báðir í Berøa. Á grøvini varð ein heilsan lisin, sum var ein persónlig heilsan frá Germ til øll, sum komu at fylgja: “Táið tit síggja kistuna verða senkaða niður í grøvina, tá eri eg ikki har – tá eri eg í Himlinum heima hjá Jesusi. Mítt størsta ynski er, at øll míni kæru, mínir vinir og skyldfólk skula finnast í Himli ein dag, Harrin signi tykkum øll!”

Hann skrivaði hesa heilsan, stutt áðrenn hann doyði, meðan hann lá á Hospice. Hann bað vinmann sín, Gardar Ragnarson, um at fáa heilsanina víðari. Tað fall undirritaða í lut at halda taluna á grøvini og at lesa hesa seinastu heilsanina upp, sum eg av sonnum kendi sum ein heiður – ærað veri minni eftir Germ Hansen.

Poul Jóhan Djurhuus